

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α'

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 29 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΙ 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

1915

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμοι

Νόμος 586 περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ΓΧΙΖ' τῆς 10 Μαΐου 1910 περὶ τῆς διὰ σκαφάνδρων ἁλιείας εἰς τὰ Κρητικὰ παράλια. 1

Νόμος 615 περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείων. 2

Νόμος 616 περὶ συνομολογήσεως δανείου ὑπὸ τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης. 3

Νόμος 617 περὶ ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς νέαις Ἑλληνικαῖς χώραις. 4

Βασιλικὰ Διατάγματα

Περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6 τοῦ νόμου 337 τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1914 «περὶ ἐφαρμογῆς τῆς φορολογίας τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1914 κτλ. 5

Περὶ στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ τελειοποιήσεως (ἀναδημοσίευσις). 6

(1)

Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ΓΧΙΖ' τῆς 10 Μαΐου 1910 «περὶ τῆς διὰ σκαφάνδρων ἁλιείας εἰς τὰ Κρητικὰ παράλια.

Νόμος 586

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΓΧΙΖ' τῆς 10 Μαρτίου 1910 περὶ τῆς διὰ σκαφάνδρων ἁλιείας ἐπεκτείνονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ εἰς τὰ παράλια τῶν Κρητικῶν ὑδάτων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἁλιεία τῶν σπόγγων εἰς τὰ Κρητικὰ παράλια ἐπιτρέπεται διὰ τῶν συνήθων μέσων, ἤτοι τῶν γαγκαβῶν, σκαφάνδρων, καμάκων καὶ γυμνῶν δυτῶν.

Ἄρθρον 3.

Πᾶν σπογγαλιευτικὸν σκάφος ἢ λέμβος διὰ τὴν ἁλιείαν τῶν σπόγγων εἰς τὰ Κρητικὰ παράλια, ἐφοδιάζεται δι' εἰδικῆς ἀδείας, διὰ τὴν λῆψιν τῆς ὁποίας, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ ΓΧΙΖ' νόμου ὁριζομένων, ὑποβάλλεται καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τέλους ἀδείας σπογγαλιείας κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν.

Ἕκαστον σκάφανδρον μέχρις ἓξ δυτῶν ὑπόκειται εἰς τέλος 1000 δρ., δι' ἕκαστον δὲ ἐπὶ πλέον δύτην δρ. 100.

Ἕκαστον πλοιάριον γαγκάβας 5 τόννων εἰς 150 δραχ., πέραν δὲ τῶν 5 τόννων εἰς 200 δραχ.

Ἕκαστον πλοιάριον γυμνῶν δυτῶν εἰς 100 δρ.
» » καμάκων 50 »
» » » καὶ γυμνῶν δυτῶν 150 »

Αἱ ἄδειαι αὗται ἰσχύουσι μόνον δι' ἓν ἔτος καὶ χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου λιμενάρχου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ προτιθεμένου ν' ἁλιεύσῃ σπόγγους καὶ προσαγωγῆς ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως τῶν ὡς ἄνω ὁριζομένων τελῶν, ἑνὸς τῶν ταμείων τοῦ Κράτους. Τὰ ἀνωτέρω τέλη διατίθενται ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν δημοσίων ἔργων Κρήτης.

Ὁ λιμενάρχης ἐγγράφει ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ τὰς χορηγουμένας ἀδείας.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ ὁρίζῃ τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν σπογγαλιευτικῶν πλοιαρίων εἰς τὰ διάφορα σπογγοφόρα μέρη καὶ τὰ βάθη τῆς ἁλιείας ἀναλόγως τῶν μέσων. Ὡσαύτως ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δύναται νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν τοιαύτην ἁλιείαν εἰς ὡρισμένα μέρη καὶ καθ' οἱανδήποτε ἐποχήν, ἐφόσον ἤθελε κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον πρὸς προστασίαν καὶ βελτίωσιν τῆς σπογγοπαραγωγῆς καὶ πρὸς ἁλιείαν ἰχθύων.

Ἄρθρον 5.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διὰ σκαφάνδρων ἁλιείας εἰς ἅπαντα τὰ Ἑλληνικὰ παράλια ἤθελεν ἐπέλθει δυστύχημα εἰς δύτην, οἱ πλοίαρχοι τῶν σκαφῶν, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου ΓΧΙΖ' διαλαμβανομένων, ὑποχρεοῦνται καὶ εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος δύτου, μετὰ βεβαιωμένην καὶ ἔνορκον κατάθεσιν τοῦ ἰατροῦ πρὸς τὴν πλησιεστέραν λιμενικὴν ἀρχὴν καὶ ἀνάκρισιν τοῦ πληρώματος καὶ τοῦ πλοιάρχου. Καὶ ἐὰν μὲν οὗτος ἔπαθε τελείαν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν, λαμβάνει 2,000 δραχμάς, 500 δὲ δραχμὰς ἐὰν οὗτος ἔπαθε προσκαίρως· ἐὰν ὁ δύτης ἤθελεν κποθάνει, ἡ χήρα ἢ τὰ στερούμενα μητρὸς ἀνήλικα ὀρφανὰ τοῦ δύτου, λαμβάνουσι 2,500 δραχμάς.

Πᾶς κυβερνήτης σκαφάνδρου πρὸς λῆψιν τῆς ἀδείας ἀπόπλου ὑποχρεοῦται, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 13 τοῦ ΓΧΙΖ' νόμου καὶ 3 τοῦ παρόντος, νὰ καταβάλῃ εἰς ἓν τῶν ταμείων τοῦ Κράτους, 2,500 δραχμὰς ὡς ἐγγύησιν διὰ τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανομένων, ἥτις ἀνανεοῦται μετὰ τὸ πρῶτον δυστύχημα, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐπέλθει εἴς τινα τῶν ἀνδρῶν τοῦ σκάφους.

Ἡ ἐγγύησις καταβάλλεται εἴτε εἰς χρῆμα, εἴτε εἰς χρεόγραφα τοῦ δημοσίου.

Ὁ πλοίαρχος σπογγαλιευτικοῦ σκαφάνδρου, ὅστις δὲν ἤθελεν ἀνανεώσει τὴν ἐγγύησιν τούτου, τιμωρεῖται διὰ προστίμου 100 ἕως 200 δρ., ἀνακαλεῖται δὲ καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6ον ἄδεια ὑπὸ τοῦ λιμενάρχου. Ὁ τρὶς τιμωρηθεὶς στερεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ ἐπὶ διαστήματι 6 μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν τοῦ δικαιώματος νὰ κυβερνᾷ σπογγαλιευτικὸν πλοιάριον.

Ἄρθρον 6.

Πᾶν σπογγαλιευτικὸν πλοῖον φέραν ξένην σημαίαν ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ΓΧΙΖ' καὶ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ φράσις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου ΓΧΙΖ' «πᾶς κυβερνήτης ἐφ' ἑκάστῃ ναυτολογήσει δύτου καταβάλλει εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον δραχμ. 50, πρὸς παραλαβὴν δὲ τῆς ἀδείας ἀπόπλου κτλ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς. «Πᾶς κυβερνήτης σκαφάνδρου καταβάλλει ἐτησίως δι' ἕκαστον δύτην δραχμὰς 50 πρὸς παραλαβὴν τῆς ἀδείας τοῦ ἀπόπλου κτλ».

Ὁμοίως, εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ 17 ἄρθρου τοῦ ἰδίου νόμου, προστίθενται «ὡς καὶ ἡ ἁλιεία τῶν εἰδῶν φίνας καὶ τσιμούχας διαμέτρου μικροτέρας τῶν τεσσάρων ὑφεκατομέτρων».

Ἄρθρον 8.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 6, 7, 8 τοῦ ΓΧΙΖ' νόμου διαλαμβανομένων, ἕκαστος πλοίαρχος σκαφάνδρων δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἄδειαν ἀπόπλου, ἐὰν μὴ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον λιμενάρχην τὰς φωτογραφίας εἰς διπλοῦν ὅλου τοῦ πληρώματος τοῦ σκάφους, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ἐπικολλᾶται εἰς τὸ φυλλάδιον τοῦ ναύτου ἢ τοῦ δύτου, ἐφ' ὅσον οὗτος ἦναι ἡμεδαπός, σφραγιζομένη διὰ τῆς σφραγῖδος τῆς οἰκείας λιμενικῆς ἀρχῆς, ἡ δὲ ἑτέρα κατατίθεται εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον.

Ἄρθρον 9.

Καταργοῦνται οἱ νόμοι 97 καὶ 726 «περὶ σπογγαλιείας» τῆς Κρητικῆς Πολιτείας καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1914.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ΑΘ. ΜΙΑΟΥΛΗΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1915.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

---

(2)

Περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείων.

Νόμος 615

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ πρὸς ἵδρυσιν φαρμακείου ἄδεια χορηγεῖται κατὰ τὰς ἀκολούθους διατάξεις :

Ἐπιτρέπεται ἡ ἵδρυσις φαρμακείου ἐν πάσῃ πρωτευούσῃ Δήμου ἢ Κοινότητος, ὡς καὶ ἐν παντὶ ἄλλῳ συνοικισμῷ ἔχοντι πεντακοσίους τοὐλάχιστον κατοίκους.

Ἐπὶ πληθυσμοῦ ἐπέκεινα τῶν πεντακοσίων προστίθεται ἀνὰ ἓν φαρμακεῖον ἐπὶ δύο χιλιάδων κατοίκων, μέχρις εἴκοσι χιλιάδων πεντακοσίων συμπεπληρωμένων, ἐπέκεινα δὲ τούτων ἀνὰ ἓν φαρμακεῖον ἐπὶ δισχιλίων πεντακοσίων κατοίκων.

Ὁ πληθυσμὸς λογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελευταίας ἐπισήμου ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους.

Ἐν τῷ ἀπαιτουμένῳ πληθυσμῷ πρὸς σύστασιν φαρμακείου δύνανται νὰ περιληφθῶσι καὶ οἱ κάτοικοι τῶν μέχρις ὀκτὼ χιλιομέτρων κειμένων συνοικισμῶν, τῶν μήτε ἰδίου ἐχόντων φαρμακεῖον μήτε συνυπολογισθέντων δι' ἄλλο· ἀλλ' οὐδέποτε συνυπολογίζονται οἱ ἐν τοιαύτῃ ἀποστάσει πληθυσμοὶ διὰ τόπον ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπάρχει καὶ δεύτερον φαρμακεῖον.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰς λουτροπόλεις ἐπιτρέπεται ἡ ἵδρυσις φαρμακείου ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐν αὐταῖς πληθυσμοῦ, ὑπὸ πάντας τοὺς ἄλλους ὅρους, ὑφ' οὓς ἱδρύονται καὶ λειτουργοῦσι τὰ φαρμακεῖα εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία.

Τῶν τοιούτων φαρμακείων ἡ λειτουργία δύναται νὰ διακόπτηται καθ' ὃν χρόνον ἀργοῦσι τὰ λουτρά.

Ἄρθρον 3.

Μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων αἰτούντων ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακείου ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ προτιμᾶται ὁ μὴ λαβὼν ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακείου ἀλλαχοῦ, ἄλλως προτιμᾶται ὁ ἔχων ἀρχαιοτέραν

άδειαν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, καὶ μεταξὺ συγχρόνων, ὁ ἔχων ἀνώτερον βαθμόν.

Ἄρθρον 4.

Φαρμακοποιὸς τηρῶν ἀδιαλείπτως ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐπὶ πλήρη δεκαετίαν φαρμακεῖον, δύναται νὰ μεταβιβάσῃ τὸν τίτλον του εἰς ἕτερον φαρμακοποιὸν κεκτημένον τὰ νενομισμένα προσόντα, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.

Εἰς τὸν μεταβιβάσαντα τὸν τίτλον του φαρμακοποιὸν δὲν χορηγεῖται ἄδεια ἱδρύσεως φαρμακείου ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, οὔτε ὑπ' ἐγγρᾶς ἄλλου τίτλου.

Ἄρθρον 5.

Ἀμοιβαία μετάθεσις φαρμακείων ἐπιτρέπεται μόνον μεταξὺ φαρμακείων ἐπὶ πενταετίαν διὰ τοῦ αὐτοῦ φαρμακοποιοῦ λειτουργησάντων, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ χήρα, τὰ ὀρφανὰ καὶ οἱ γονεῖς τοῦ ἀποθανόντος μετὰ τὴν δεκαετῆ διατήρησιν τοῦ φαρμακείου φαρμακοποιοῦ, καλούμενοι κατὰ τὴν νόμιμον αὐτῶν τάξιν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, δύνανται νὰ ἐνασκήσωσι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρ. 4 τὸ δικαίωμα τῆς μεταβιβάσεως τοῦ τίτλου ἐντὸς ἔτους ἀνυπερθέτως ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ φαρμακοποιοῦ, μεθ' ὃ ἀποβάλλουσι πᾶν δικαίωμα μεταβιβάσεως, κλειομένου τοῦ φαρμακείου.

Ἵνα ὅμως τὸ φαρμακεῖον ἐξακολουθῇ λειτουργοῦν μέχρι τῆς μεταβιβάσεως πρέπει νὰ διευθύνηται ὑπὸ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ, κεκτημένου ἄδειαν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου καὶ ὑπευθύνου διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ φαρμακείου.

Εἰς τοὺς ἐκ τοιαύτης μεταβιβάσεως φαρμακοποιοὺς χορηγεῖται τὸ δικαίωμα τῆς ἀναμεταβιβάσεως τοῦ τίτλου καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὁριζομένης δεκαετίας, ἀλλὰ μόνον εἰς φαρμακοποιὸν τέκνον τῶν μεταβιβασάντων γονέων.

Διὰ τὰ φαρμακεῖα τῶν πρὸ τοῦ νόμου τούτου ἀποθανόντων φαρμακοποιῶν, ἅτινα διετηρήθησαν ἐν λειτουργίᾳ μέχρι σήμερον, ἡ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

Ἐὰν ἐν τῶν τέκνων τοῦ ἀποθανόντος φαρμακοποιοῦ σπουδάζῃ τὴν φαρμακευτικήν, ἡ διατήρησις τοῦ φαρμακείου ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους παρατείνεται μέχρι πέρατος τῶν σπουδῶν αὐτοῦ, οὐχὶ ὅμως πέραν τῶν τεσσάρων ἐτῶν.

Τὰ δικαιώματα τοῦ πρώτου ἐδαφίου ἔχουσι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ἀποθανόντος φαρμακοποιοῦ, ἐφ' ὅσον καλοῦνται εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτοὺς καὶ ἡ χήρα ἡ μὴ συγκληρονομοῦσα μετὰ τῶν τέκνων, τῶν γονέων καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἀποβιώσαντος.

Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῶν ὅρων τοῦ ἐδαφίου α' αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ φαρμακεῖα ὧν ἡ λειτουργία ἀπηγορεύθη ἐντὸς τοῦ 1914, τῶν ὁποίων οὕτω ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ μεταβίβασις.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται καὶ ἡ χονδρικὴ πώλησις φαρμάκων ὑπὸ τῶν φαρμακοποιῶν, ἀλλ' ἡ τοιαύτη πώλησις πρέπει νὰ γίνεται ἐν τῷ καταστήματι τοῦ φαρμακείου. Ἀπαγορεύεται δὲ ἡ ὑπὸ φαρμακοποιῶν, κεκτημένων καὶ ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακεμπορείου διατήρησις αὐθυπάρκτου φαρμακεμπορείου ἐν τῇ αὐτῇ πόλει εἴτε ἐν ἄλλῃ. Εἰς τοὺς φαρμακοποιοὺς τοὺς ἀπὸ δεκαετίας διατηροῦντας ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἄλλῃ πόλει φαρμακεμπορεῖον, παρέχεται ἐξάμηνος προθεσμία ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουσι νὰ μεταβιβάσωσιν ἢ διαλύσωσιν αὐτό.

Ἄρθρον 8.

Τὰ τῆς διατιμήσεως τῶν φαρμάκων ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς διατιμήσεως ταύτης κανονισθήσονται διὰ Β. διατάγματος. Ἡ παράβασις δὲ τῆς διατιμήσεως ταύτης τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα, καὶ ἐν ὑποτροπῇ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ τριμήνου μέχρι δραχμῶν τριακοσίων.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κανονισθήσονται καὶ τὰ τῆς διατιμήσεως τῶν χονδρικῶς ἢ λιανικῶς ὑπὸ φαρμακοποιῶν, φαρμακεμπόρων, παραγγελιοδόχων ἢ ἐργοστασιαρχῶν πωλουμένων οὐχὶ διὰ συνταγῶν φαρμακευτικῶν, ἀπολυμαντικῶν, ἀντισηπτικῶν, καὶ ἄλλων εἰδῶν χρησίμων εἰς θεραπείαν ἢ εἰς ἀπολύμανσιν. Οἱ παραβάται τῆς διατιμήσεως ταύτης τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ μέχρι δισχιλίων.

Ἄρθρον 9.

Αἱ πρὸ τοῦ νόμου ΓΦΠΒ' τοῦ 1910 ἐκδοθεῖσαι ἄδειαι ἱδρύσεως φαρμακεμπορείων θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυροι, ἂν μὴ τὰ φαρμακεμπορεῖα ταῦτα ἱδρύθησαν καὶ ἐλειτούργησαν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 10.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκμίσθωσις ἀδειῶν ἱδρύσεως φαρμακείων ἢ φαρμακεμπορείων.

Ἄρθρον 11.

Οἱ μὴ φαρμακοποιοὶ ἐργοστασιάρχαι φαρμακευτικῶν προϊόντων ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ δραχμῶν 500—5000, νὰ ἔχωσιν ὑπεύθυνον Διευθυντὴν φαρμακοποιόν, κεκτημένον ἄδειαν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου καὶ μὴ διευθύνοντα ἄλλο φαρμακεῖον.

Ἄρθρον 12.

Οἱ ἐργοστασιάρχαι φαρμακευτικῶν προϊόντων καὶ οἱ παραγγελιοδόχοι ἐπιτρέπεται νὰ πωλῶσι φαρμακευτικὰ προϊόντα μόνον εἰς φαρμακοποιοὺς καὶ φαρμακεμπόρους, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸ κοινόν.

Ἄρθρον 13.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν διατηροῦντα ἴδιον φαρμακεῖον φαρμακοποιὸν ἢ εἰς φαρμακέμπορον νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν διεύθυνσιν φαρμακείου ἐν Νοσοκομείῳ, Κλινικῇ, Φιλανθρωπικῷ ἱδρύματι, παρ' Ἑταιρείᾳ ἢ Σωματείῳ.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἰδιότης τοῦ φαρμακοποιοῦ, φαρμακεμπόρου καὶ παραγγελιοδόχου ἢ ἐργοστασιάρχου φαρμακευτικῶν εἰδῶν εἶνε ἀσυμβίβαστος πρὸς πᾶσαν ἔμμισθον ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως ἀμοιβομένην δημοσίαν θέσιν, πλὴν τῆς τοῦ καθηγητοῦ τῆς Φαρμακευτικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

Οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν φαρμακοποιοί, φαρμακέμποροι καὶ παραγγελιοδόχοι ἢ ἐργοστασιάρχαι φαρμακευτικῶν εἰδῶν, ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὀφείλουσιν ἐντὸς ἔτους ἀνυπερθέτως νὰ δηλώσωσι πότερον τῶν δύο λειτουργημάτων προτιμῶσι. Ἐν προτιμήσει τῆς δημοσίας θέσεως δύνανται οὗτοι νὰ μεταβιβάσωσι τὴν κυριότητα τοῦ φαρμακείου ἢ φαρμακεμπορείου των εἰς ἐπιστήμονα φαρμακοποιόν. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ἐνιαυσίου προθεσμίας ἢ ἐν σιωπῇ τοῦ προσκαλουμένου, ἀνακαλεῖται ἡ φαρμακευτικὴ ἢ φαρμακεμπορικὴ ἄδεια ἢ ἀπαγορεύεται ἡ ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ παραγγελιοδόδου ἢ ἐργοστασιάρχου φαρμακευτικῶν προϊόντων, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 ποινῇ.

Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Β. διατάγματος τοῦ 1861 περὶ κανονισμοῦ τῶν φαρμακείων ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν νομίμως συνεσταμένων φαρμακεμπορείων.

Ἄρθρον 15.

Τὰ νομίμως συνεστημένα φαρμακεῖα καὶ νομίμως μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου λειτουργοῦντα, διατηροῦνται.

Ἀναγνωρίζονται, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, ὡς ὑπεράριθμα φαρμακεῖα ἐν οἷς πόλεσι καὶ κώμαις εὑρηνται, τὰ νομίμως συνεστημένα ὑπὸ ἐπιστημόνων φαρμακοποιῶν, κεκτημένων καὶ ἄδειαν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, φαρμακεμπορεῖα, ἐὰν ἱδρύθησαν συνεπείᾳ ἀδείας ἐκδοθείσης πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ νόμου ΓΦΠΒ' τοῦ 1910, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 9, καὶ ἀδιαλείπτως μέχρι σήμερον ἐλειτούργησαν.

Αἱ ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἢ ἄλλως προκύπτουσαι ἐξῆς κεναὶ θέσεις φαρμακείων, πληροῦνται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ὑπεραρίθμων τούτων φαρμακείων, κατὰ τὸ ἄρθρον 1.

Ἄρθρον 16.

Ἐπὶ τῶν κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου τούτου ἱδρυομένων ἢ λειτουργούντων φαρμακείων ἢ φαρμακεμπορείων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΩΜΒ' τοῦ 1880.

Πᾶσα δὲ ἄλλη παράβασις τοῦ νόμου τούτου τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν 100—1000, καὶ ἐν ὑποτροπῇ, διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

Εἰς τοὺς ἰδιώτας φαρμακεμπόρους μὴ ἐπιστήμονας, τοὺς δυνάμει ἀδείας Νομαρχίας διατηροῦντας φαρμακεμπορεῖα, ἐπιτρέπεται ἡ πώλησις φαρμάκων χονδρικῶς καὶ λιανικῶς ὡς καὶ ἡ ἐκτέλεσις συνταγῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἀτομικὴν εὐθύνην ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ, εἰς ὃν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διευθύνῃ ἄλλο φαρμακεῖον.

Ἄρθρον 17.

Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 5 Σεπτεμβρίου 1861, περὶ κανονισμοῦ τῶν φαρμακείων, οἱ νόμοι ΑΚΒ' τοῦ 1882, ΑϡΣ τοῦ 1883 περὶ ἐνασκήσεως τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν ταῖς νέαις Ἐπαρχίαις, καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν νόμον τοῦτον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰανουαρίου 1915.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1915.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

---

(3)

Περὶ συνομολογήσεως δανείου ὑπὸ τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης.

Νόμος 616

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης, ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τῆς ὑφισταμένης δημοτικῆς ἀρχῆς, ἤτοι τοῦ δημάρχου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὡς διετηρήθη καὶ συνεπληρώθη τοῦτο δυνάμει τοῦ νόμου ΑΡΛΔ' τῆς 28 Φεβρουαρίου 1913, ἡ συνομολόγησις δανείου πρὸς ἀγορὰν Ἀνακτόρου προωρισμένου διὰ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα.

Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου δεον νὰ ἐκδοθῇ κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ, χρήζει δὲ τῆς ἐγκρίσεως τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἅμα τῇ δημοσιεύσει ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰανουαρίου 1915.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1915.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

---

(4)

Περὶ ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς νέαις Ἑλληνικαῖς χώραις.

Νόμος 617

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν ταῖς νέαις Ἑλληνικαῖς χώραις ἄσκησις τῶν ἐπαγγελμάτων τοῦ ἰατροῦ, ὀδοντοϊάτρου, κτηνιάτρου καὶ μαίας ὑπὸ τῶν μὴ κεκτημένων τὰ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ Κράτους ὁριζόμενα προσόντα, κανονίζεται κατὰ τὰς ἑπομένας διατάξεις.

Α' Περὶ ἰατρῶν.

Ἰατροί, κεκτημένοι δίπλωμα διδάκτορος τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους πρακτικὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὴν ἰατρικήν, ἐὰν, μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος καὶ πρὸ τῆς 5. Ὀκτωβρίου 1912 ἐγκατεστάθησαν ἐν ταῖς νέαις χώραις, θέλουσιν ἐξακολουθήσει ἀσκοῦντες τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα. Πρὸς τοῦτο, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν βεβαιούντων τὰ εἰρημένα προσόντα πιστοποιητικῶν, χορηγεῖται αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, ἄδεια τοῦ μετέρχεσθαι τὸν ἰατρόν.

Ἡ ἄδεια αὕτη συντάσσεται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα.

Ἡ βεβαίωσις περὶ τῆς πρὸ τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1912 ἐγκαταστάσεως γίνεται ὑπὸ τῆς οἰκείας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς.

Εἰς πάντας τοὺς λοιποὺς ἀπαγορεύεται ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν νόμον ΔΞΓ' τοῦ 1912 ποινῇ ἡ ἄσκησις τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος, ἂν δὲν κέκτηνται τὰ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ Κράτους ὁριζόμενα προσόντα,

Ὀδοντοϊάτροι καὶ Κτηνίατροι.

Ἄρθρον 2.

Ὀδοντοϊάτροι κεκτημένοι δίπλωμα Σχολῆς ἐξακολουθοῦσι ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν, ὑφ' οὓς ὅρους ἀναγράφει τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Φαρμακοποιοί.

Ἄρθρον 3.

Εἰς φαρμακοποιοὺς κεκτημένους δίπλωμα τοῦ φαρμακευτικοῦ Σχολείου τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς Σχολῆς, ἱδρύσαντας δὲ τὰ φαρμακεῖά των μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ διπλώματος καὶ πρὸ τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1912 ἐπιτρέπεται ἡ περαιτέρω διατήρησις τῶν φαρμακείων.

Εἰς τούτους χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, ἡ ἄδεια τῆς διατηρήσεως τῶν φαρμακείων κατὰ τὸ ἄρθρον 1.

Πάντα τὰ ἄλλα φαρμακεῖα θέλουσι κλεισθῇ.

Ἄρθρον 4.

Τὰ φαρμακεῖα, ἅτινα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον θέλουσι κλεισθῇ, δύνανται νὰ ἐκποιηθῶσιν ὡς φαρμακευτικὸν ὑλικόν, οὐχὶ δὲ καὶ ὡς φαρμακεῖα, παρέχοντα εἰς τοὺς ἀγοραστὰς αὐτῶν δικαίωμα διατηρήσεως φαρμακείου.

Ἄρθρον 5.

Μόνον ἀφ' οὗ μετὰ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ νόμου τούτου καταδειχθῇ ὁ ὁριστικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν ἑκάστῃ πόλει ἢ κώμῃ τῶν νέων χωρῶν ἀναλογούν-

των φαρμακείων επιτρέπεται ή χορήγησις αδειών ιδρύσεως νέων φαρμακείων, κατά την περί φαρμακείων κειμένην νομοθεσίαν.

Άρθρον 6.

Εις τας μαίας τας κεκτημένας πτυχίον της Οθωμανικής Κυβερνήσεως και μετερχομένας το επάγγελμα αυτών εις τας νέας χώρας προ της 5 Οκτωβρίου 1912 επιτρέπεται ή εξακολούθησις της ασκήσεως του επαγγέλματός των, παρεχομένης αυταίς προς τούτο αδείας, επί τη προσαγωγή των τίτλων των, υπό του Υπουργείου των Εσωτερικών, μετά γνωμοδότησιν του Ιατροσυνεδρίου, κατά τους όρους του άρθρου 1.

Η άδεια συντάσσεται επί χαρτοσήμου δραχμών πεντήκοντα.

Άρθρον 7.

Οι εν Κρήτη και Σάμω κεκτημένοι το δικαίωμα του μετέρχεσθαι τον ιατρόν, συμφώνως προς τους νόμους της τέως Κρητικής και Σαμιακής Πολιτείας, δικαιούνται να εξακολουθώσιν ασκούντες το έργον των εν ταις χώραις ταύταις και αλλαχού του Κράτους. Το αυτό ισχύει και διά τους φαρμακοποιούς.

Άρθρον 8.

Τα κατά τους νόμους της τέως Κρητικής και Σαμιακής Πολιτείας συνεστημένα και μέχρι σήμερον λειτουργούντα φαρμακεία εν Κρήτη και εν Σάμω διατηρούνται.

Εφαρμόζεται δε και εν ταις χώραις ταύταις το 5 άρθρον.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 21 Ιανουαρίου 1915.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ο επί των Εσωτερικών Υπουργός
ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ

Εθεωρήθη και ετέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 22 Ιανουαρίου 1915.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

---

(5)

Περί εκτελέσεως των άρθρων 4, 5 και 6 του νόμου 337 της 31 Οκτωβρίου 1914 «περί εφαρμογής της φορολογίας των αροτριώντων κτηνών διά την χρήσιν του 1914 κλπ.»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τα άρθρα 4, 5, 6 και 9 του νόμου 337 της 31 Οκτωβρίου 1914 «περί εφαρμογής της φορολογίας των αροτριώντων κτηνών διά την χρήσιν του 1914 και περί παρατάσεως των προθεσμιών των δηλώσεων και πληρωμής διαφόρων φόρων».

Επί τη προτάσει του Ημετέρου επί των Οικονομικών Υπουργού, αποφασίσαμεν και διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

Οι κατά το άρθρον 4 του νόμου 337 της 31 Οκτωβρίου 1914 δικαιούμενοι εις απαλλαγήν του ημίσεος του φόρου αροτριώντων κτηνών των χρήσεων 1913 και 1914, καθό επιστρατευθέντες ούτοι ή συνοικούν μέλος της οικογενείας των κατά το 1912 ή 1913, οφείλουσι να εγχειρίσωσι περί τούτου αιτήσεις είτε εις τον αρμόδιον Οικονομικόν έφορον είτε εις τον αρμόδιον Δήμαρχον ή Πρόεδρον της Κοινότητος.

Οι Οικονομικοί Έφοροι οφείλουσιν, όπως τας εγχειριζομένας αυτοίς, κατά τα ανωτέρω, υπό κατόχων αροτριώντων κτηνών αιτήσεις αποστέλλωσιν εις τους Δημάρχους ή Προέδρους των οικείων κοινοτήτων, υποχρεουμένους, ίνα επί τούτων ως και επί των απ' ευθείας αυτοίς εγχειριζομένων αιτήσεων, βεβαιώσιν υπευθύνως, επί τη βάσει των ατομικών βιβλιαρίων των επιστράτων ή των προσωρινών απολυτηρίων εκ των τάξεων του στρατού, επί εκάστης αιτήσεως τον χρόνον, καθ' ον ο αιτών ή το συνοικούν μέλος της οικογενείας του εκλήθη εις τας τάξεις του στρατού ως επίστρατος, και τον χρόνον της απολύσεως αυτού.

Επί τη βάσει των κατά τα ανωτέρω βεβαιώσεων οι Οικον. Έφοροι οφείλουσιν, αφ' ενός μεν να ζητήσωσιν αμέσως παρά των αρμοδίων ταμιών την αναστολήν της εισπράξεως του οφειλομένου φόρου, αφ' ετέρου δε να ενεργήσωσι τα προς έκπτωσιν νόμιμα, συντάσσοντες μετά των οικείων αρχών τα κεκανονισμένα πρωτόκολλα εκπτώσεως κατά χρήσιν και υποβάλλοντες ταύτα εις το Υπουργείον των Οικονομικών, όπως διαταχθή οριστικώς ή διαγραφή του εσόδου.

Άρθρον 2.

Αι κατά το άρθρον 5 § γ' του νόμου 337 του 1914 επιτροπαί, αίτινες αποφαίνονται περί της κατά το αυτό άρθρον απαλλαγής των φορολογουμένων της παλαιάς Ελλάδος από του φόρου των αροτριώντων κτηνών, των περιβολίων και της Ινδικής καννάβεως των χρήσεων 1912, 1913 και 1914 λόγω νόσου ή θεομηνίας, αποτελούνται, εν μεν ταις επαρχίαις όπου εδρεύει Νομάρχης, εξ αυτού, του αστυνομικού Διευθυντού, του Οικον. Έφόρου και του Ταμίου, εν δε ταις λοιπαίς επαρχίαις εκ του Ειρηνοδίκου και αστυνομικού Υποδιευθυντού ή αστυνομικού Σταθμάρχου της έδρας του Οικον. Έφόρου, του Ταμίου και του Οικον. Έφόρου.

Εν περιπτώσει απουσίας ή κωλύματός τινος των μελών των ανωτέρω επιτροπών, μετέχουσιν αυτών οι νόμιμοι αναπληρωταί των.

Εν αις επαρχίαις ήθελε κριθή αναγκαίον υπό του Υπουργού των Οικονομικών, δύναται να μετάσχη των επιτροπών και Οικον. Επιθεωρητής ή άλλος οικονομικός υπάλληλος, ειδικώς επί τούτω υπ' αυτού εντεταλμένος.

Άρθρον 3.

Εις τας κατά το προηγούμενον άρθρον επιτροπάς διαβιβάζονται πάσαι αι εις το Υπουργείον των Οικονομικών ή εις άλλην δημοσίαν αρχήν υποβεβλημέναι μέχρι της δημοσιεύσεως του νόμου 337 της 31 Οκτωβρίου 1914 αιτήσεις φορολογουμένων ή ψηφίσματα των δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων ή αναφοραί των κοινοτικών αρχών περί απαλλαγής από των φόρων των αροτριώντων κτηνών ή περιβολίων ή Ινδικής καννάβεως των χρήσεων 1912 και 1913.

Διά των στοιχείων τούτων και παντός άλλου μέσου κρινομένου παρ' αυτών προσφόρου αι επιτροπαί εξακριβούσι τας γενομένας ζημίας και το μέγεθος αυτών και συνερχόμεναι εν τω καταστήματι της Οικονομικής Εφορίας, προσκλήσει του Οικονομικού Έφόρου, γνωμοδοτούσι διά πρωτοκόλλου ητιολογημένου, συμφώνως προς το άρθρον 5 του νόμου 337 του 1914 περί απαλλαγής, από ολοκλήρου μεν του φόρου των χρήσεων 1912 και 1913 διά τους υποστάντας καταστροφήν άνω των 50 ο)ο του μέσου όρου της συνήθους παραγωγής, από του ημίσεος δε ποσού του φόρου διά τους υποστάντας ζημίας άνω των 20 ο)ο και μέχρι 50 ο)ο του μέσου όρου της συνήθους παραγωγής.

Άρθρον 4.

Εις τας κατά το άρθρον 2 επιτροπάς, παραπέμπονται και αι τυχόν υποβληθείσαι ή υποβληθησόμεναι μέχρι της 4 Φεβρουαρίου του 1915 έτους εις το Υπουργείον των Οικονομικών ή άλλας δημοσίας αρχάς αιτήσεις φορολογουμένων ή ψηφίσματα δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων ή αρχών ή αναφοραί άλλων δημοσίων αρχών ή εκθέσεις αυ-

τῶν περὶ τῶν ἐπελθουσῶν ζημιῶν εἰς τὴν παραγωγὴν δημητριακῶν καρπῶν ἢ ἄλλων γεωργικῶν προϊόντων ἢ περιβολίων ἢ Ἰνδικῆς καννάβεως τῆς χρήσεως τοῦ 1914 ἔτους, ἀποφαίνονται δὲ αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου κατὰ τὸν αὐτὸν ἐν ἄρθροις 2 καὶ 3 ὁριζόμενον τρόπον.

Ἄρθρον 5.

Αἱ αὗται κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 2 ἐπιτροπαὶ ἀποφαίνονται διὰ πρωτοκόλλου ἠτιολογημένου καὶ περὶ ἀπορρίψεως τῶν ὑποβληθεισῶν περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν εἰρημένων φόρων ἀροτριώντων κτηνῶν, περιβολίων καὶ Ἰνδικῆς καννάβεως τῶν χρήσεων 1912, 1913 καὶ 1914, αἰτήσεων ὡς πρὸς τοὺς ὑποστάντας ζημίας ἔλασσον τῶν 20 ο)ο τοῦ μέσου ὅρου τῆς συνήθους παραγωγῆς.

Ἄρθρον 6.

Τὰ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα πρωτόκολλα τῶν ἐπιτροπῶν, προσηκόντως ἠτιολογημένα, ὑποβάλλονται διὰ τῶν Οἰκον. Ἐφόρων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων τούτων ἀποφαίνεται ὁριστικῶς, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5 § γ' τοῦ νόμου 337 τοῦ 1914, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ ἀποφάσεις αὗται, ἀνακοινούμεναι εἰς τὸν Οἰκ. Ἔφορον καὶ Ταμίαν, γνωστοποιοῦνται διὰ τῶν οἰκείων ἀστυνομικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀρχῶν εἰς τοὺς φορολογουμένους.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσαι αἱ ὑποβεβλημέναι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἄλλας δημοσίας ἀρχὰς αἰτήσεις περὶ ἐπιστροφῆς φόρου ἐπιτηδεύματος ὑπὸ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 §§ τοῦ νόμου 108 τοῦ 1913 ἔτους δικαιουμένων ἀπαλλαγῆς ἐπιστράτων ἐπιτηδευματιῶν, ὡς καὶ αἱ ὑποβληθησόμεναι κατὰ τὸ ἄρθρον 6 § α' τοῦ νόμου 337 τοῦ 1914 μέχρι τῆς 4 Φεβρουαρίου 1915 ἔτους τοιαῦται, παραπέμπονται εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον, ὅστις ὀφείλει μέχρι τέλους Ἀπριλίου τοῦ 1915 τὸ βραδύτερον νὰ ἐξετάσῃ αὐτὰς καὶ βεβαιωθῇ περὶ τοῦ βασίμου ἢ μὴ αὐτῶν.

Στοιχεῖα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτήσεων τούτων δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν, εἴτε αἱ βεβαιώσεις τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀρχῶν, γενόμεναι ὑπευθύνως ἐπ' αὐτῶν τῶν αἰτήσεων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀτομικῶν βιβλιαρίων ἢ προσωρινῶν ἀπολυτηρίων τῶν ἐπιστράτων, εἴτε πιστοποιητικὰ ἢ βεβαιώσεις ὑπευθύνοι τῶν ἁρμοδίων στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Αἱ βεβαιώσεις αὗται δέον νὰ διαλαμβάνωσι τὴν χρονολογίαν καθ' ἣν οἱ αἰτούμενοι ἐπιτηδευματίαι κληθέντες ὡς ἐπίστρατοι προσῆλθον εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, ὡς καὶ ἐκείνην τῆς ἀπολύσεώς των.

Προκειμένου δὲ περὶ τῶν τοῦ ἄρθρου 3 § α' τοῦ νόμου 108 τοῦ 1914 ἔτους ἐπιτηδευματιῶν, στοιχεῖα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτήσεών των δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι, πλὴν τῶν ἀτομικῶν ἀποδείξεων ἐπιτάξεως, καὶ πιστοποιητικὰ ἢ βεβαιώσεις τῶν ἁρμοδίων δημοσίων ἀρχῶν.

Ἄρθρον 8.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 τοῦ Β Διατάγματος τῆς 17 Ἰανουαρίου 1914 ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 108 τῆς 30 Δεκεμβρίου 1913 «περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ φόρου ἐπιτηδεύματος τῶν ἐπιστρατευθέντων ἐπιτηδευματιῶν ὡς καὶ περὶ ἀπαλλαγῶν ἀπὸ ἄλλων τινῶν φόρων» ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 337 τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1914 προβλεπομένας ἐπιστροφὰς φόρων ἢ ἐνοικίων προσόδων, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται αὗται διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 9.

Αἱ μέχρι τοῦδε ὑποβληθεῖσαι περὶ ἐπιστροφῆς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω φόρων καὶ ἐνοικίων προσόδων αἰτήσεις φορολογουμένων ἢ ἐνοικιαστῶν προσόδων, ἐφ' ὧν τυχὸν ἐξεδόθησαν ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 καὶ 4 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 17 Ἰανουαρίου 1914 ἐπιτροπῶν ἢ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποφάσεις ἀπορριπτικαί, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ νόμος 108 τοῦ 1913 προέβλεπε περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν ἄνω φόρων, ἐφ' ὅσον ὠφείλοντο καὶ οὐχὶ περὶ ἐπιστροφῆς τούτων καταβληθέντων, ὡς καὶ αἱ τυχὸν ὑποβληθησόμεναι ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 337 τοῦ 1914 ὁριζομένης τριμήνου προθεσμίας, ἤτ. μέχρι τῆς 4 Φεβρουαρίου τοῦ 1915 ἔτους, παραπέμπονται, ἐφ' ὅσον ἁρμοδίως ἀποφαίνωνται ἐπ' αὐτῶν ἐπιτροπαί, εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 17 Ἰανουαρίου 1914 ἐπιτροπάς, εἰς ἃς δύνανται νὰ προστεθῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς μέλος καὶ Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς ἢ ἄλλος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένος.

Αἱ ἀνωτέρω ἐπιτροπαὶ συνερχόμεναι, μετὰ προηγουμένην συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω Β. Διατάγματος τῆς 17 Ἰανουαρίου 1914 ἐξέτασιν αὐτῶν, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 337 τοῦ 1914 προθεσμίας, ἀποφαίνονται κατὰ πλειονοψηφίαν διὰ πρωτοκόλλου ἠτιολογημένου ἐπ' αὐτῶν.

Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα ὑποβάλλονται ἐντὸς εἴκοσι τὸ πολὺ ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπερ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1915.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΛ. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

---

(6)

* *Περὶ στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ τελειοποιήσεως.*

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 414 τῆς 21 Νοεμβρίου 1914 «περὶ στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ τελειοποιήσεως», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Ἡ στρατιωτικὴ προπαίδευσις καὶ τελειοποίησις εἶνε τὰ δύο ἀναγκαῖα συμπληρώματα τῆς στρατιωτικῆς βραχείας θητείας, ἧς ἡ κατὰ νόμον διάρκεια ἀποτελεῖ τὸ ἀπαραίτητον ἐλάχιστον ὅριον.

Ἡ προπαίδευσις σκοπεῖ τὴν μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος τῆς νεολαίας, τὴν ἄσκησιν τοῦ σώματος καὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν σταλχειωδῶν στρατιωτικῶν γνώσεων.

Ἡ τελειοποίησις σκοπεῖ τὴν παρὰ τῷ πολίτῃ διατήρησιν τῶν ἐν τῷ στρατῷ ἀποκτηθεισῶν γνώσεων καὶ τῆς στρατιωτικῆς ἐν γένει μορφώσεως, ἰδίως δὲ τῆς σωματικῆς ἀντοχῆς καὶ τῆς περὶ τὸ βάλλειν ἱκανότητος, ἔτι δὲ καὶ τῆς περὶ τὸ ἱππεύειν τοιαύτης ἐπὶ τῶν εἰς ἔφιππα σώματα ὑπηρετησάντων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ στρατιωτικὴ προπαίδευσις καὶ τελειοποίησις ἀσφαλίζονται παρὰ σωματείοις ὑφισταμένοις εἴτε ἐν δημοσίοις ἐκπαιδευτικοῖς ἱδρύμασιν, εἴτε ἱδρυμένοις ἐν διαφόροις πόλεσι παρ' ἰδιωτῶν καὶ τιθεμένοις ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τέλος παρ' εἰδικῶν ἑταιρειῶν ἀνεξαρτήτων καὶ ὑφισταμένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ ταῖς διαφόροις ἑλληνικαῖς κοινότησι.

Αἱ ἑταιρεῖαι αὗται ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται ἐξ ὁλοκλήρου πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ γενικοῦ προγράμματος.

Ἄρθρον 3.

Ἱδρύεται παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείῳ «Α-

---

*) Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 20 ἔ. ἔτους φύλλον τοῦ παρόντος τεύχους.

νώτερον Συμβούλιον τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ τελειοποιήσεως», ἀποστολὴν ἔχον νὰ διευθύνῃ, κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ, πᾶσαν τὴν στρατιωτικὴν προπαίδευσιν καὶ τελειοποίησιν.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἀποτελεῖται :

1) Ἐκ τοῦ στρατηγοῦ τοῦ διοικοῦντος τὸ ἐν Ἀθήναις ἑδρεῦον σῶμα στρατοῦ, δυναμένου ὁσάκις κωλύεται νὰ διορίζῃ ὡς ἀντιπρόσωπόν του ἀνώτερον ἀξιωματικόν. 2) Ἐκ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ αὐτοῦ σώματος στρατοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. 3) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν. 4) Ἐξ ἑνὸς τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τακτικῶν καθηγητῶν καὶ ἐξ ἑνὸς τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τμηματαρχῶν, ἀμφοτέρων διοριζομένων διὰ Β. Δ., τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. 5) Ἐκ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς γυμναστικῆς. 6) Ἐκ τοῦ προέδρου τῆς Ἑνώσεως τῶν γυμναστικῶν καὶ ἀθλητικῶν σωματείων, καὶ 7) ἐκ πέντε ἄλλων μελῶν, διοριζομένων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἄλλων προμνημονευθέντων μελῶν. Τὰ πέντε ταῦτα μέλη διορίζονται ἐπὶ μίαν τριετίαν, μεθ' ἣν δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθῶσιν.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου προβλεπομένη ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπεία σύγκειται ἐκ πέντε μελῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Ἀνωτέρου συμβουλίου μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ, κατ' ἔτος. Κύριον καθῆκον τῆς ἐπιτροπείας ταύτης εἶνε ὁ ἔλεγχος τῆς τεχνικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ γενικοῦ προγράμματος καὶ ἡ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐγκατάστασις τοπικῶν ἐπιτροπειῶν, ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἀνωτέρου συμβουλίου.

Τό τε Ἀνώτερον συμβούλιον καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπεία ὀφείλουσι νὰ σχηματίσωσι τὰ γραφεῖα αὐτῶν ἅμα τῇ πρώτῃ αὐτῶν συγκροτήσει, συνεδριάζουσι δ' ἐν ἀπαρτίᾳ, τὸ μὲν Ἀνώτερον συμβούλιον παρόντων πέντε μελῶν, ἡ δ' ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπεία παρόντων τριῶν μελῶν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ νόμου προβλεπόμενον πρόγραμμα καταρτίζεται ὑπὸ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευομένης ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπείας καὶ ἐγκρίνεται παρὰ τοῦ Ἀνωτέρου συμβουλίου. Τὰ ἀποδεχόμενα τὸ πρόγραμμα σωματεῖα καλοῦνται «Ἐγκεκριμένα ὑπὸ τοῦ Κράτους», λαμβάνουσι δὲ τὴν ἔγκρισιν ταύτην διὰ Β. διατάγματος, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτέρου συμβουλίου. Τὰ λοιπὰ μὴ ἐγκεκριμένα σωματεῖα εἶσιν ἐλεύθερα νὰ ἐπιδιώξωσι τὸν σκοπὸν ὃν προτίθενται ἐν πάσῃ ἀνεξαρτησίᾳ, ἂν δὲ κρίνωσι σκόπιμον, δύνανται νὰ συνάψωσι σχέσεις πρὸς τὸ Ἀνώτερον συμβούλιον ἢ καὶ νὰ μείνωσι μεμονωμένα.

Ἄρθρον 5.

Ὅπως σωματεῖόν τι τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Κράτους δέον νὰ εἶνε ἤδη νομίμως συνεστημένον καὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἀνωτέρου συμβουλίου τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς κανονισμούς, οἵτινες ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν στρατιωτικὴν προπαίδευσιν καὶ τελειοποίησιν.

Τὸ Ἀνώτερον συμβούλιον ἐξετάζει τὰ τοῦ σωματείου καὶ ἂν εὕρῃ ὅτι τοῦτο παρουσιάζει τὰς ἀπαραιτήτους ἐγγυήσεις εὐδοκιμήσεως, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως προσώπων, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως πόρων, ἐγκρίνει τοῦτο. Τὸ καταστατικὸν τῶν ἐγκρινομένων σωματείων δέον νὰ περιλαμβάνῃ ρητὴν διάταξιν, καθ' ἣν τὸ σωματεῖον ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δράσεως αὐτοῦ θὰ περιλάβῃ καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κατωτέρω ἐν ἄρθρῳ 6 ἐνδεικνυομένου προγράμματος.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ἐξεπληρώθησαν οἱ ὅροι τῆς ἡλικίας καὶ τῆς διαρκείας περὶ ὧν προνοεῖ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου, ἡ τοπικὴ ἐπιτροπεία ἡ ἐποπτεύουσα ἐπὶ τῶν σωματείων, ἅτινα θὰ ὑφίστανται ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς, θὰ ἐκδίδῃ πιστοποιητικὰ βεβαιοῦντα ὅτι ὁ κομιστὴς ἐφοίτησε τακτικῶς κατὰ τὴν καθωρισμένην περίοδον εἰς σωματεῖον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Κράτους, τὸ πιστοποιητικὸν δὲ τοῦτο ἐπιτρέπει εἰς τὸν κάτοχον νὰ προσέλθῃ ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπείας πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου τῆς στρατιωτικῆς ἱκανότητος.

Τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας δέον νὰ ἀποβλέπῃ κυρίως ὅπως ἐνσταλάξῃ εἰς τοὺς παῖδας ἀρχὰς πειθαρχίας καὶ εὐθύτητος, νὰ διδάξῃ εἰς τούτους ὅπως ἔχωσιν αὐτοπεποίθησιν, νὰ ἐμπνεύσῃ αὐτοῖς τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ὕπαιθρον βίον καὶ νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ ὅπως ἀσκῶσι τὸν τοιοῦτον βίον δι' ὀργανώσεως στρατοπεδειῶν καὶ ἄλλων ἀναλόγων εἰδικῶν πρακτικῶν συγκεντρώσεων.

Ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ πρόγραμμα θὰ περιλάβῃ :

1. Τὴν ἄσκησιν εἰς πορείας καὶ τὴν σκοποβολίαν.
2. Τὴν τῆς γυμναστικῆς.
3. Τὴν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν ἀγωγήν.
4. Τὴν ὑγιεινὴν καὶ περὶ τοῦ σώματος φροντίδα.
5. Τὴν τοπογραφίαν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ χάρτου.
6. Παίγνια σχετιζόμενα πρὸς τὴν στρατιωτικὴν τέχνην.
7. Τὴν ἀπόκτησιν διαφόρων πρακτικῶν γνώσεων ἰδιαιτέρως ὠφελίμων καὶ πρακτικῶν, βεβαιουμένην δὲ δι' ἀπονομῆς πτυχίων εἰδικοτήτων.

Ἄρθρον 7.

Τὸ Κράτος παρέχει εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ ἐγκεκριμένα σωματεῖα πραγματικὴν ἀρωγὴν συνισταμένην εἰς τὴν ὑπὲρ ἑκάστου τοιούτου σωματείου διάθεσιν ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως:

1.—Ἑνὸς τεχνικοῦ στρατιωτικοῦ συμβούλου.

2.—Ὡρισμένων εἰδικῶν στρατιωτικῶν ἐκγυμναστῶν ἢ πολιτικῶν διδασκάλων, ὡς καὶ στρατιωτικῶν ἰατρῶν πρὸς ὑγειονομικὰς ἐπιθεωρήσεις ἢ σχετικὰ μαθήματα, τῶν καθ' ἕκαστον τῆς διαθέσεως ταύτης κανονισθησομένων παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργῶν.

3.—Ὅπλων παντὸς εἴδους δανειζομένων δωρεὰν ἀναλόγως τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σκοπευτῶν.

4.—Πυρομαχικῶν δωρεὰν καὶ ἐπὶ πληρωμῇ.

5.—Πεδίων ἀσκήσεων καὶ σκοποβολίας, στρατιωτικῶν περιβόλων καὶ σκοπευτικοῦ ὑλικοῦ, ἅπερ αἱ τοπικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ θέτουσιν εἰς διάθεσιν τῶν σωματείων ἀναλόγως τῆς σημαντικότητος αὐτῶν.

6.—Διαφόρων ἐπιχορηγήσεων κατ' ἀναλογίαν τῆς σημαντικότητος τοῦ Σωματείου, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μελῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ἀναγνωρισθείσης παρὰ τοῦ ἁρμοδίου μεράρχου πραγματικῆς δράσεως τοῦ Σωματείου. Αἱ ἐπιχορηγήσεις αὗται προορίζονται ν' ἀσφαλίσωσιν ἁμοιβὰς εἰς τὸ διδάσκον προσωπικὸν καὶ νὰ βελτιώσωσι βαθμηδὸν τὰς ὑλικὰς συνθήκας τῆς λειτουργίας τοῦ Σωματείου.

7.— Βραβείων, διπλωμάτων καὶ τιμητικῶν ἀμοιβῶν, ὡς συγχαρητηρίων, ἀναγραφῶν, μεταλλίων ἢ καὶ ἠθικῶν προσόντων προαγωγῆς, παρασημοφοριῶν ἐν τῷ στρατῷ διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐφεδρείᾳ ἀξιωματικοὺς τοὺς μετασχόντας τῶν Σωματείων ἢ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ.

8.—Τῆς ἐν ἐξαιρετικαῖς περιπτώσεσιν, ἰδιαιτέρως δεδικαιολογημέναις, προτάσεως παρασημοφορίας τῶν μελῶν τῶν Σωματείων, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ, ἅτινα διεκρίθησαν δι' ἐξόχων πράξεων καὶ ἐγνωσμένης ἀφοσιώσεως ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐν τῷ Σωματείῳ ἔργων αὐτῶν.

9.—Ὡρισμένων πλεονεκτημάτων ἐν τῇ χρήσει τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἀτμοπλοίων καθοριστέων ἀπὸ συνεννοήσεως μετὰ τῶν οἰκείων ἑταιρειῶν.

Ἄρθρον 8.

Τὰ παρὰ τοῦ Κράτους ἐγκεκριμένα Σωματεῖα στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως κέκτηνται τὸ δικαίωμα, ὅπως τὰ μέλη αὐτῶν ἐμφανίζωνται πρὸ εἰδικῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπείας, ἐγκαθισταμένης πρὸς τοῦτο παρὰ τοῖς στρατιωτικοῖς σώμασι καὶ τυγχάνωσι «πτυχίου στρατιωτικῆς ἱκανότητος». Τὸ πτυχίον τοῦτο παρέχει τὰ κάτωθι δικαιώματα :

1) Τῆς προγενεστέρας ἐθελουσίας ἐν τῷ στρατῷ κατατάξεως, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου.

2) Τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὅπλου κατὰ τὴν ἐν τῷ στρατῷ κατάταξιν, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ἐθελουσίας κατατάξεως δια-

τάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου καὶ ἐν ἀναλογίᾳ καθοριστέα ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

3) Τοῦ προβιβασμοῦ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ δεκανέως πρὸ τοῦ κεκανονισμένου χρόνου.

4) Τῆς χρησιμοποιήσεως, συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς ἐπιδόσεις, αἵτινες ἐμαρτυρήθησαν πρὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπείας, ἐν ἔργοις ἀνταποκρινομένοις ἐν τῷ οἰκείῳ σώματι καὶ κατὰ προσδιορισθησομένην ἀναλογίαν ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

5) Προτιμήσεως ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως μέρους τῆς κλάσεως πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας, ὑπὸ τύπον ὑποχρεωτικῆς ἀδείας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ πρὸς ἀπονομὴν τοῦ πτυχίου ἐξεταστικὴ ἐπιτροπεία ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν μελῶν, διοριζομένων ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν σχετικῶν στρατιωτικῶν σωμάτων.

Αἱ δοκιμασίαι κατ' ἀρχὴν περιλαμβάνουσι :

Πορείαν, τοὐλάχιστον 16 χιλιομέτρων, ἐκτελουμένην ἐνόπλως, ἀλλ' ἄνευ φόρτου, ἐντὸς διαστήματος ἐλάσσονος τῶν 4 ὡρῶν. Βολὴν ἐξ φυσιγγίων μετὰ δύο δοκιμαστικῶν, ἐν ἑκάστῃ τῶν τριῶν στάσεων τοῦ πυροβολοῦντος (ὀρθίως, γονυπετῶς, πρηνηδόν), ἐκτελουμένην ἀμέσως μετὰ τὴν πορείαν.

Διαφόρους ὑγειονομικὰς δοκιμασίας. Διαφόρους δοκιμασίας τοπογραφικὰς καὶ ἀναγνώσεις Χάρτου.

Αἱ δοκιμασίαι εἰδικοτήτων ἀποβλέπουσιν ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος εἰς τὸ μηχανικόν, τὴν μουσικήν, τὴν ποδηλασίαν, τὸ ναυτικὸν κλπ. κλπ.

Αἱ λεπτομέρειαι τῶν ἐξετάσεων κανονισθήσονται παρὰ τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10.

Τὰ παρὰ τοῦ Κράτους ἐγκεκριμένα Σωματεῖα ὑπόκεινται ὡς πρὸς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς τηρήσεως τοῦ προγράμματος διδασκαλίας, τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων καὶ πολεμοφοδίων, τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῶν χώρων, ἅτινα τοῖς ἐδανείσθησαν, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν μεράρχων, ἐπιθεωρούντων ταῦτα ὅσον ἔνεστι τακτικώτερον καὶ τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους.

Ἐπίσης τὰ Σωματεῖα ταῦτα ὑπόκεινται ἰδίως ὡς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ λειτουργίαν αὐτῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον εἰδικῶν ἐπιθεωρητῶν, μελῶν ἢ ἀντιπροσώπων τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου.

Ἄρθρον 11.

Τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Σωματείων τεθειμένα ὅπλα, ἐφ' ὅσον δὲν χρησιμοποιοῦνται, τοποθετοῦνται εἰς τοὺς πλησιεστέρους στρατῶνας ἢ ἄλλους τόπους, ἐγκεκριμένους ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου.

Ἄρθρον 12.

Τὰ σωματεῖα ἅτινα δὲν ἤθελον συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ ἐν ἄρθρῳ 6 καθοριζομένου προγράμματος, ὡς καὶ ἐκεῖνα, ὧν ἡ λειτουργία θὰ ἔπαυεν ἔχουσα ἐνδιαφέρον τι διὰ τὸν στρατὸν ἢ ἅτινα θ' ἀπεμακρύνοντο τοῦ σκοποῦ των δι' ἀσχολιῶν ξένων πρὸς τὰ καταστατικὰ αὐτῶν, ἀπολλῦσι τὰ πλεονεκτήματα, ἅτινα συνεπάγεται ἡ ἐπίσημος αὐτῶν ἀναγνώρισις, ἀνακαλουμένης τῆς ἐγκρίσεως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς διδασκάλους καὶ ἐκγυμναστὰς δύνανται νὰ παρασχεθῶσι τὰ ἀκόλουθα πλεονεκτήματα.

1) Πολιτικοί.

α') Εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ γυμναστὰς ἀμοιβαὶ καταβαλλόμεναι παρὰ τῶν ἰδίων ἑαυτῶν Σωματείων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν ἄρθρῳ 7 προμνημονευθεισῶν ἐπιχορηγήσεων. Προτάσεις πρὸς παρασημοφορίαν ὑποβαλλόμεναι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑπουργικὰ συγχαρητήρια ἔγγραφα, συμφώνως τοῖς ὅροις τοῦ ἄρθρ. 7 § 7. Ἐν περιπτώσει δὲ προαγωγῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὁ ζῆλος καὶ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα.

β') Εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἐν γένει, προτάσεις πρὸς παρασημοφορίαν ὑποβαλλόμεναι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ συγχαρητήρια ὑπουργικὰ ἔγγραφα, συμφώνως τοῖς ὅροις τοῦ ἄρθρου 7 § 7.

2) Στρατιωτικοί.

Ἡ ἀφοσίωσις τούτων ὑπὲρ τῶν Σ. Ε. Κ. καὶ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν προϊσταμένων των ἐν ταῖς ὑποβαλλομέναις κατὰ τριμηνίαν ἐκθέσεσι καὶ ἐν ταῖς διαφόροις ἀφορώσαις αὐτοὺς προτάσεσιν.

Ἄρθρον 14.

Ἡ Κυβέρνησις μετέχει τοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ Ἑλληνικῶν Ἑνώσεων Στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ τελειοποιήσεως. Ἐν πάσῃ δ' ὅμως περιπτώσει αἱ μεταξὺ τούτων καὶ ἐκείνης ὑφιστάμεναι σχέσεις εἰσὶν ἠθικοῦ ὅλως χαρακτῆρος. Αἱ Ἑνώσεις δύνανται νὰ τηρῶσι τὴν Κυβέρνησιν ἐνήμερον τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς πρόδου αὐτῶν. Δύνανται κατ' ἔτος νὰ ἀποστέλλωσιν ἐκθέσεις κυρουμένας ὑπὸ τῶν Προξένων.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς δημοσιεύει δημοσίᾳ δαπάνῃ ἐκείνας ἐκ τῶν ἐκθέσεων, ὧν τινων ἡ ἀνακοίνωσις κρίνεται παρ' αὐτοῦ συνάδουσα τῷ δημοσίῳ συμφέροντι. Δύνανται δὲ ὁ Ὑπουργὸς κατ' ἐπιθυμίαν τῶν Ἑταιρειῶν νὰ διαβιβάσῃ εἰς ταύτας βραβεῖα καὶ μετάλλια πρὸς διανομὴν κατὰ τοὺς διαγωνισμούς των.

Ἄρθρον 15.

Κατὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ἐνιαυσίου προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους τὸ Ἀνώτερον Συμβούλιον ὑποβάλλει πρότασιν τῶν κατὰ τὴν κρίσιν του ἀναγκαιουσῶν πιστώσεων πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν, ἃς ἀπαιτεῖ ἡ εἰς τὰ διάφορα Σωματεῖα παρασχετέα συνδρομή, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ νόμου. Βασίζει δὲ τὸ Ἀνώτερον Συμβούλιον τὴν πρότασιν αὐτοῦ διὰ λογοδοσίας δικαιολογούσης τὴν χρῆσιν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος παρασχεθεισῶν πιστώσεων καὶ διὰ προϋπολογισμοῦ τῶν διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ὑφισταμένων προβλέψεων.

Ἄρθρον 16.

Ἡ τεχνικὴ διεύθυνσις καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς λειτουργίας τῶν ἐγκεκριμένων Σωματείων προσήκουσιν αὐτοδικαίως τῷ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῷ, ὅστις ἀναθέτει μέρος τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ τῷ Ἀνωτέρῳ Συμβουλίῳ, συμφώνως τοῖς ὅροις τοῦ ἄρθρου 10.

Ἄρθρον 17.

Τὰ ἐγκεκριμένα Σωματεῖα στρατιωτικῆς τελειοποιήσεως ὑπόκεινται διὰ πᾶν ὅ,τι δὲν ἀνήκει καθαρῶς εἰς τὴν κυρίως στρατιωτικὴν προπαίδευσιν, εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ παρόντος διατάγματος τεθειμένους ὅρους καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ παρεχόμενα πλεονεκτήματα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1915.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.